

מ"ת 49413/02/18 - מדינת ישראל נגד חי בראנס

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 49413-02-18 מדינת ישראל נ' בראנס (עציר)
תיק חיצוני: 573001/2017

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	חי בראנס (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשה למתן הוראה המאפשרת יציאת המבקש לחתונת אחותו שעתידה להתקיים ביום 18.4.18 באולם אירועים, וזאת בליווי ובפיקוח של אחיו וגיסתו ובערבויות כספיות מתאימות. הבקשה הוגשה ביום 6.3.18.

2. נגד המבקש תלוי ועומד כתב אישום בעבירות סחר בסמים, בשני אישומים בהם מואשם המבקש כי מכר לסוכן משטרתי קנבוס במשקל 115.4 גרם ו- 29.7 גרם בתמורה ל- 3,200 ₪ ו- 960 ₪, בהתאמה. באישום נוסף מואשם המבקש בהחזקת קנבוס בכמות שהיא לשימוש עצמי. שימוש עצמי של המבקש בקנבוס עולה גם מעובדות כתב האישום. ב"כ המבקש הסכימה במעמד הדיון לקיומן של ראיות לכאורה, ועתרה לקבלת תסקיר בעניינו שיבחן אפשרות שחרורו לחלופה. המשך הדיון בעניין זה נדחה למתן החלטה למועד אחר.

3. לחובת המשיב הרשעה קודמת בעבירה של **סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית** - תיק שהוגש בשנת 2014 ושהדיון בו הסתיים באפריל 2017. בגין הרשעה זו תלוי ועומד לחובת המבקש מאסר מותנה.

4. ביום 6.3.18 הוריתי למדינה להגיש תגובתה לבקשה וכן לצרף לתגובתה עת עמדת שב"ס "הכללית והקונקרטי", לרבות התייחסות לחלופות מוצעות אחרות לבקשה. בהקשר זה הפניתי את הצדדים גם להחלטת בית המשפט העליון במסגרת ב"שפ 5857-17 בעניין **קורבנקוב** וכן להחלטתי מהעת האחרונה בעניין **ויזמן** (מ"ת 19154-11-17). אדגיש, כי על מנת לאפשר למדינה להגיש תגובה מושכלת ועניינית וכן בחינה מתאימה של שב"ס, נקבע הדיון בבקשה, יחד עם הדיון שנקבע בבקשת המדינה לעצור את המבקש עד תום ההליכים נגדו, ליום 15.3.18.

5. תגובת המדינה לא הוגשה במועד ולמעשה **לא הוגשה כלל**. לתיק בית המשפט נסרקה תגובת שב"ס בבוקר הדיון. המדובר בתגובה כללית בה מוסבר המצב הנורמטיבי ולפיו פקודות שירות בתי הסוהר אינן מסדירות יציאה לחופשות, לרבות חופשה חריגה, של עצורים (להבדיל מאסירים) ואין מדובר בזכות הקיימת לעצור כלל. החלטה בעניין זה מצויה בסכות בית המשפט בלבד.

ביחד להוצאה באבטחה לאירוע משפחתי. לעניין זה נכתב, כי גם בעניינם של אסירים - מוכרת זכות עקרונית

לליווי לחתונה של קרוב משפחה מדרגה ראשונה, ובלבד שאין מדובר באירוע המתקיים במקום ציבורי ובהתאם להנחיות שב"ס.

תגובת שב"ס אינה כוללת התייחסות קונקרטית לעניינו של המבקש כלל ואין בה גם התייחסות להחלטת בית המשפט העליון בעניין **קורבנקוב** כאמור בהחלטתו. כאמור, מעבר למסמך זה שהוגש באיחור, לא הוגשה תגובה נוספת של המדינה.

6. במעמד הדיון הפנתה ב"כ המבקש להחלטות שונות של ערכאות דיוניות - בבית משפט השלום ובבית המשפט המחוזי - שניתנו לאחר ההחלטה בעניין **קורבנקוב** הנ"ל בהן התאפשר שחרור נקודתי בתנאים לצורך השתתפות באירוע חשוב, וזאת גם במסגרת אולמות אירועים. הוצגו שני מפקחים, שנחקרו על ידי המדינה.

המדינה לא התייחסה בטיעונה להיבט המשפטי כלל, לא להחלטת בית המשפט העליון בעניין **קורבנקוב** הנ"ל, ולא להחלטות קודמות שניתנו על ידי לאחרונה ממש (ראו מ"ת 19154-11-17 **ויזמן** החלטה מיום 30.1.18; מ"ת 63189-07-17 **קריכלי** החלטה מיום 21.2.18). המדינה לא הפנתה גם להחלטות אחרות ולא אבחנה את ענייני של ההחלטות שהוגשו על ידי ב"כ המבקש. כמו כן, לא נמסר הסבר מדוע לא הוגשה תגובה במועד (או בכלל).

המדינה הפנתה לנסיבות המקרה ועתרה בפני בית המשפט לעיין בחומר החקירה בטרם מתן החלטה (המדובר בשני קלסרים עבי כרס) ממנו ניתן ללמוד על היקף התנהלותו השולית של המשיב. המדינה טענה, כי מדובר בעבירות שבוצעו ממתחם המגורים של המשפחה במושב שחר וכי בני משפחה שונים נחקרו במסגרת הפרשה ואף נכחו בחלק מהפגישות עם הסוכן וקולם נשמע בחלק מההקלטות, באופן המלמד על עיסוק בעניינים שוליים. נטען, כי עולה מחומר הראיות מעורבות נמשכת של המשיב ובני משפחה נוספים בקשרים שוליים עם המשיב. המדינה סבורה, כי מסוכנות המשיב גבוהה וכי לא ניתן להבטיח כי לא יבוצעו עבירות נוספות ועבירות סמים בכלל זאת במעמד האירוע.

7. החלטתי לקבל את הבקשה.

8. אין עוד מחלוקת כיום, כי קיימת סמכות מקבילה לבית המשפט לדון בבקשות מעין אלה במסגרת בקשה לעיון חוזר על פי חוק המעצרים. על פי ההלכה הקיימת, במסגרת שיקוליו ייתן בית המשפט הדן בבקשה לעיון חוזר משקל רב למדיניות שב"ס ונהליו וכן יביא בחשבון את חשיבות עיקרון השוויון ושיקולים מנהליים נוספים. לעניין זה ראו, למשל: בש"פ 5874/02 **אטיה**, בש"פ 4474/10 **לוי** וכן ראו, לאחרונה ממש, בש"פ 5857/17 **קורבנקוב** שם נקבע, כי הדרך האופטימלית, כל עוד לא נענית הרשות המחוקקת לקריאות בתי המשפט במהלך השנים להסדרה נורמטיבית של הנושא, היא יצירת "מסלול 'משולב'" שבו בקשות המוגשות לעיון חוזר במסגרת הליך הפלילי, ובית המשפט שוקל גם שיקולים מתחום המשפט המנהלי (ראו פסקאות 34 ואילך להחלטה).

9. לעניין המסלול הראוי להגשת בקשות ליציאה לחופשה או ליציאה בליווי של עצורים הנחה בית המשפט העליון בעניין **קורבנקוב** הנ"ל כדלקמן (פסקה 40):

א. ככלל, במקרה של עצורים יש להעדיף הגשת בקשה ליציאה בליווי ולא בקשה לחופשה חריגה. זאת, לאור נהלי שב"ס המסדירים יציאה לחופשה חריגה שאינם חלים על עצורים, אלא על אסירים בלבד,

עמוד 2

וזאת בהתחשב בתכליות ובמהות המעצר.

ב. הגשת בקשה ליציאה בליווי תיעשה בהתאם לכללים הקבועים בפקודת יציאה באבטחה ותוכרע על ידי הגורמים הרלוונטיים בשב"ס.

ג. אם סבור המבקש, כי עניינו מעורר שיקולים מיוחדים המצדיקים חופשה חריגה, באופן החורג מנהלי שב"ס, רשאי לפנות לבית המשפט במסגרת בקשה לעיון חוזר בהליך המעצר. יחד עם זאת, "דרך המלך" במקרה כזה תהיה נקיטה במסלול 'משולב': פנייה מוקדמת לשב"ס שיבחן הן חריגות המקרה כנטען לעניין חופשה חריגה והן את האפשרות ליציאה בליווי.

לעניין זה הודגש, כי קבלת עמדת שב"ס בפועל אינה תנאי להגשת הבקשה לעיון חוזר, אף שיש בקבלת עמדת שב"ס כדי לסייע לבית המשפט לבחון את הבקשה ולהחיש את הטיפול בה. לעניין זה, בית המשפט שדן בבקשה לעיון חוזר יביא בחשבון את האפשרות שעמדה בפני העצור להקדים פנייה לשב"ס ולקבל את עמדתו.

10. עוד נקבע בעניין **קורבנקוב** הנ"ל, כי "יש לשאוף לכך שעמדתו של שב"ס ביחס לבקשה כאמור תובא בפני בית המשפט של מעצרים באופן הכולל התייחסות להתנהגותו של העצור ולהיבטים נוספים כגון חומרי מודיעין" (פסקה 38). עוד נקבע **שם**, כי מהנחית פרקליט המדינה **"עולה הצורך בתיאום מוקדם של התביעה עם שב"ס או המשטרה לצורך גיבוש עמדת התביעה ביחס לבקשת העצור להשתחרר לחופשה"**.

11. אין חולק, כי בנסיבות המקרה שבפניי המבקש הקדים להגשת הבקשה פנייה מנהלית לשב"ס, ואולם עד למועד הגשתה, ונוכח האירוע המתקרב והולך, הוגשה לבסוף ביום 6.3.18 גם בקשה לעיון חוזר.

12. כאמור, במסגרת תגובת שב"ס לא ניתנה התייחסות קונקרטית כלל לעניינו של המבקש - לא לעניין נסיבותיו האישיות, הערכות מודיעין או כל מידע רלוונטי אחר אף לא התייחסות לחלופות אפשריות אחרות, תנאים שהיו יכולים לאפשר במקרה זה יציאה בליווי וכיוצא בזה מידע או עמדה רלוונטיים. שב"ס הסתפק בהגשת תגובה כללית, בנוסח דומה לזה המוגש באופן שגרתי בכל המקרים הנדונים בפניי ושיש בהם אך תיאור של מצב הדין כפי ששב"ס רואה אותו נוכח הנהלים הקיימים. העמדה המשפטית הכללית, אף אינה עדכנית ואינה כוללת התייחסות להחלטות בית המשפט העליון שניתנו בנושא מאז שנת 2006, ולרבות ההחלטה המקיפה בעניין **קורבנקוב** הנ"ל אשר כוללת הנחיות.

ברי, כי לא לעמדה כפי שמונחת בפניי כיוון בית המשפט העליון בקביעותיו שצוטטו לעיל וגם הערות בעניין זה כבר נכתבו בעבר (ראו למשל עניין **ויזמן** הנ"ל).

אציין, כי במספר מקרים בודדים שנדונו על ידי בעבר, כללה שב"ס התייחסות קונקרטית כגון הצעה לקיים אירוע בבית הכנסת של הסגל בבית המעצר "שקמה", התוויה לעניין אפשרות ליווי, או הערכה מודיעינית עדכנית - אשר אפשרו קבלת החלטה מושכלת ומאוזנת באותם מקרים, בהתאם לנסיבות העניין.

13. לגופו של עניין, בית המשפט העליון נדרש בעבר לבקשות לאישור חופשה חריגה של עצורים. נקבע, כי במקרים אלה הסמכות להורות על יציאה לחופשה חריגה, תוך סטייה מנהלי שב"ס, נתונה לבית המשפט הדן בבקשה על פי מכלול נסיבות המקרה (ראו, רע"ב 3307-11 **קאיקוב**).

באותו עניין, התיר בית המשפט לנאשם יציאה לחופשה למשך שלוש יממות, לצורך קיום מנהגי אבלות (שבעה עמוד 3)

ואזכרת אביו שנפטר). במסגרת ההחלטה הדגיש בית המשפט כי מדובר בהחלטה המתקבלת בדחיפות ובמצב של דלות נתונים. בית המשפט הדגיש את הסכמת המדינה שהוגבלה שם ליציאה מצומצמת בליווי שב"ס; את חשיבותם הרבה של מנהגי האבלות; את השלב הדיוני המדובר - ראשיתו של הליך המעצר ועוד בטרם נקבע כי קיימות ראיות לכאורה; וכן את העובדה כי מדובר בנאשם חסר כל עבר פלילי. בית המשפט הורה על הפקדת ערובה בסך כולל של ₪ 50,000 וערבות עצמית וערבויות צד ג' בסכום כולל של ₪ 700,000.

14. ב"כ המבקש הפנתה למספר החלטות בבתי משפט השלום והמחוזי בהן הותרה יציאה נקודתית לאירועים, לרבות במקומות ציבוריים, בפיקוח ובהפקדה כספית גבוהה וזאת בעניינים של מי שמואשמים בעבירות חמורות, בעלי עבר פלילי ואף בעבירות סמים. בשל קוצר הזמן לא אפרט מלוא פרטי החלטות אלה בהן עינתי ומספריהן רשומות בפרוטוקול הדיון. כאמור, המדינה לא הגישה החלטות אחרות, לא אבחנה החלטות אלה או טענה כי הוגש בעניינן ערר.

15. עתירת המדינה כי בית המשפט יעיין בתיקי החקירה עובר למתן החלטה קשה בהינתן לוחות הזמנים בהם אנו מצויים ותרומתה של המדינה לצורך במתן החלטה דחופה, תוך דלות נתונים. אזכיר שוב, כי המדינה לא קיימה החלטה שיפוטית בדבר הגשת תגובה מושכלת - בה יכולה היתה להפנות למסמכים ספציפיים בתיק החקירה או לצרפו באופן שיאפשר את העיון המעמיק אותו היא מצפה כי בית המשפט יעשה בטרם מתן החלטה. גם במעמד הדיון, המדינה לא הגישה מסמכים ספציפיים לעיוני אלא העבירה שני קלסרים עבי כרס. אציין, כי מתן החלטה מושכלת בבקשת המדינה למעצר עד תום ההליכים בתיק זה נדחתה לאחר עיון ליום 22.2.18. במצב דברים זה של התנהלות המדינה מפתיעה הציפייה, כי בית המשפט יאזין בעצמו להקלטות השיגור על מנת למצוא שם בכוחות עצמו קריאות או התבטאויות של מי מאחיו של המבקש, ללא כל הפניה ספציפית.

מידת העיון שמסגרת הזמן הדחוקה אפשרה בתיקי החקירה מלמדת, כי אכן שני אחיו של המבקש נחקרו במסגרת התיק בעבירות של החזקת סם לשימוש עצמי. כעולה מהתיק לא הוגש בעניינם כתב אישום ולא יוחסה להם מעורבות בעבירות המיוחסות למבקש עצמו. אכן, הודעות הסוכן כוללות תיאור של מתחם המגורים המשפחתי במושב שחר ואולם לא מצאתי באמרות הסוכן ייחוס מעורבות בעבירות למי מהאחים (דווקא ביחס לאחות שחתונה הצפויה בבסיס בקשה זו נאספו ראיות והיא נחקרה בנוגע למעורבות בעבירות המיוחסות למבקש, אך לא מצאתי כי נתקבלה החלטה בדבר העמדתה לדין). מכל מקום, אחיו הבכור של המבקש המוצע כמפקח לא נחקר כלל במסגרת התיק ולגבי גיסתו נמסר כי נחקרה כעדה, ולא באזהרה ולא נטען למעורבות שולית שלה.

16. כאמור, לא יכולה להיות מחלוקת, כי נוכח קיומן של ראיות לכאורה במעשים המיוחסים למבקש קמה בענייני חזקת מסוכנות סטטוטורית. גם ללא עיון מעמיק בחומר הראיות די באמור בכתב האישום ללמד על התנהלות המבקש בתחום עסקי הסמים. לחובת המבקש הרשעה בודדת בעבירה משנת 2014 (תיק שהסתיים בשנת 2017) בגין עבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בנסיבות אלה, נקודת המוצא להחלטתי היא שאכן קיימת מסוכנות וכי חזקת המסוכנות לא נסתרה.

17. נתונים אלה מלמדים, כי התכלית העומדת בבסיס נהלי שב"ס השוללים מתן חופשה לעצורים, מתקיימת במקרה שבפני - קרי, קיומה של מסוכנות ממשית, בעבירות אותן ניתן לבצע בכל עת ובכל מקום, שאינה מתיישבת עם עתירה ל"חופשה".

18. אכן, על פי הנחיית בית המשפט העליון, בבוא בית המשפט להכריע בבקשה לסטיה מנהלי שב"ס התקפים

בעניינים של כלל העצורים עליו לתת דעתו, בין היתר, לעיקרון השוויון. ההחלטות שהוצגו בפניי במעמד הדיון, ללא טיעון נגדי, מלמדות כי בעניינים של עצורים בנתונים דומים לזה של המבקש ואך חמורים ממנו, מתאפשרת יציאה לאירועים בפיקוח ובערבויות מתאימות.

כמו כן אני לוקחת בחשבון, כי לא הוצעו חלופות או אמות מידה לחלופות וזאת בהינתן אירוע חתונה של קרוב מדרגה ראשונה, בעניינים נבחנות וניתנות חלופות מאוזנות כשמדובר באסירים (לעניין זה ראו גם פירוט אסמכתאות בהחלטה בעניין ויזמן הנ"ל). משמע, מדובר בסוג האירועים המוכר עקרונית על ידי הרשויות ככאלה שמצריכות מתן מענה מוסדי וקונקרטי.

בעניין זה אפנה גם לעניין קורבנקוב הנ"ל אשר מפנה להחלטות שניתנו במהלך השנים הקוראות להסדרה סטטוטורית של תחום בלתי מוסדר זה ומתן מענה סביר לו במסגרת הדיון.

19. אשר על כן אני סבורה, כי שקלול הנתונים האישיים והמערכתיים במקרה זה, מטים את הכף לטובת קבלת הבקשה לחופשה חריגה במקרה זה. מאחר שהבקשה שבפניי היא לאשר יציאה "למספר שעות" שלא פורטו אניח כי עניין זה נותר לשיקול דעת בית המשפט.

20. אשר על כן אני קובעת כדלקמן:

א. המבקש יהיה רשאי לצאת ממקום מעצרו ביום 18.3.18 בין השעות 01:00-18:00 לצורך השתתפות בחתונת אחותו באולם "דוריה" בחמי יואב. היציאה היא למטרה המבוקשת בלבד. המבקש יאספ מבית המעצר על ידי מי מהערבים, ישירות לאולם האירועים ובחזרה ממנו ללא תחנות ביניים.

ב. במהלך האירוע, ישהה המבקש כל העת בתוך תחומי האולם.

ג. למען הסר ספק, ביצועה של עבירת סמים כלשהי במהלך החופשה תהווה, בנוסף להיותה עבירה פלילית עצמאית, גם הפרה של תנאי השחרור.

ד. המבקש יהיה נתון כל העת תחת פיקוחם הצמוד של מי מהערבים הבאים:

רפאל בראנס, ת.ז. 039055850, 053-5555503.

נטלי בראנס, ת.ז. 300867157, 052-4360024.

בהתאם להתחייבותם במעמד הדיון, הערבים לא יצרכו חומרים משני תודעה, לרבות אלכוהול, במהלך פרק זמן זה.

ה. המבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך 50,000 ₪ לקיום תנאי השחרור.

ו. הערבים יחתמו על ערבות צד ג' בסך 50,000 ₪ לקיום תנאי השחרור.

ז. הפקדה כספית או ערבות בנקאית בסך 20,000 ₪ שיהוו תנאי לשחרור. הפקדה זו תוחזר לאחר חזרת המבקש לבית המעצר במועד ובתנאי שלא תועלה טענה להפרת תנאי השחרור.

21. המזכירות תודיע בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ח, 15 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.